

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Homenatge als republicans perseguits pel franquisme

Palau del Parlament, 12 d'abril de 2013

La presidenta

Bon dia a tothom. En primer lloc, a les famílies de les persones perseguides i que avui acompanyen l'Associació pro Memòria als Immolats per la Llibertat a Catalunya; bon dia i benvinguts, també, conseller de salut i consellera de benestar social i família; els membres de la mesa, el vicepresident i els secretaris; els diputats i les diputades que ens acompanyen; els membres del cos consular, i tots vostès. No em vull deixar ningú. Benvinguts a aquest acte d'homenatge als immolats per la llibertat.

.....

Senyor Pere Fortuny, membres de la junta de l'Associació pro Memòria als Immolats per la Llibertat a Catalunya, familiars de les persones homenatjades, amigues i amics, un any més em plau adreçar-los unes paraules en aquest acte solemne, senzill, davant el monument als immolats per la llibertat a Catalunya. I ho faig al costat de les famílies de les persones perseguides, representades aquí i avui, i cada any, per l'associació, i molt especialment el seu president, el senyor Pere Fortuny.

Permetin-me que avui sigui, potser, més personal, el meu discurs, i que parli del senyor Pere Fortuny, a qui conec des de fa anys i amb qui com a presidenta m'he vist i reunit diverses vegades en aquest palau.

El senyor Fortuny, per a qui no el conegui, tot i que crec que aquí tots el coneixen, és una persona perseverant, tossuda en el bon sentit de la paraula, un gran activista, un gran lluitador, una persona que no vol deixar aquest món sense resoldre una assignatura pendent. I ens la recorda any rere any, i coneix el meu interès perquè puguem ajudar a resoldre aquesta situació.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Vull recordar que l'associació va néixer el 1976. Abans, a l'audiència prèvia, ho comentàvem. El 1976 es van reunir prop de cinquanta persones als Caputxins, i van tractar d'organitzar-se mitjançant una associació per defensar els drets de totes aquestes persones. I van començar el seu camí, un camí que avui podem dir que ja ha complert trenta-set anys.

En els estatuts d'aquesta associació s'hi establien una sèrie d'objectius, que pràcticament estan tots fets. El primer de tots el tenim aquí al davant: va ser encarregar a un escultor aquest monument. I amb el conveni signat, el primer president del Parlament restaurat, el senyor Heribert Barrera, el molt honorable president Heribert Barrera, va aconseguir que aquest monument, que inicialment era previst situar-lo, el seu original, en un altre lloc, es quedés aquí. El president Barrera va dir: "El Parlament és la casa de tots els catalans, i voldria que aquesta escultura estigués aquí." I, així, es va instal·lar aquí, al pati de la biblioteca. Aquest va ser un dels objectius, doncs, i es va aconseguir molt ràpidament, perquè van encarregar l'escultura, van venir a veure el president... Fins i tot, durant un parell d'anys es va fer un acte com el d'avui; després va quedar parat, i es va recuperar l'any 2007. I ara espero que cada any ens trobem aquí fent aquest acte i commemorant, sobretot, la creació d'aquesta associació.

Però el senyor Fortuny diu: "Ho hem aconseguit quasi tot menys una cosa." I no hi ha any que no ho repeteixi, i ho repeteix en privat i ho repeteix en públic. I a més ho diu amb aquesta crítica positiva que fa, i que fa als polítics de tots els colors. Els diu, i ens diu, que els fills d'aquelles persones que van ser perseguides no poden deixar aquest món sense que això es resolgui. I, per tant, demana la nul·litat de ple dret dels judicis sumaríssims, cosa que va estar a punt d'aconseguir-se. De fet, la llei de la memòria històrica inicialment preveia això. Però no es va aconseguir. I el que hem d'intentar entre tots és que finalment s'aconsegueixi.

Ja li he comentat a l'audiència, i a més ell ho sap, que treballem de nou en una iniciativa en aquest sentit. Espero i desitjo que la majoria de grups parlamentaris, o tots els grups parlamentaris, aprovem aquesta iniciativa. De fet, des del Parlament de Catalunya l'únic que podem fer és instar el govern de la Generalitat perquè, al seu torn, insti el govern de l'estat o bé a modificar la llei de la memòria històrica, incloent-hi aquest apartat, o bé a buscar solucions *ad hoc* per poder establir aquesta voluntat de molts de vostès. Espero i desitjo que sigui així. Sap que hi estem al darrere. A cada grup parlamentari sempre hi ha algú destacat que se'n preocupa més directament, d'aquesta situació. Jo li puc assegurar que amb una

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

mica d'agilitat, que és el que vostè demana..., abans de l'estiu almenys el treball del Parlament de Catalunya es pugui enllestir.

Això no vol dir que des del govern de la Generalitat no hi treballin. Em consta que tant la vicepresidenta com el conseller de justícia estan disposats a treballar en aquest sentit.

I, per tant, el que haurem de fer, i vostè potser també haurà de fer..., és presentar-se al Congrés de Diputats i fer el mateix que fa aquí, que de tant en tant me'l trobo en un passadís, me'l trobo en una sala, i em pregunta com tenim el tema. Per tant, jo crec que a vegades el que hem de fer és insistir.

Vull fer un comentari: aquest matí he assistit a un congrés, el divuitè, dels bancs d'aliments de tot Espanya, que se celebra avui aquí a Barcelona i demà a Girona, i els presidents del Banc d'Aliments de Barcelona i de la Federació Espanyola de Bancs d'Aliments deien una cosa molt important. Deien: "La feina, la fem. Recollir aliments, ho fem. Estem organitzats, tenim moltíssima gent solidària. Però ens falta una cosa: visibilitat. I això vol dir ser pesat, anar als diaris, anar a la televisió, anar a programes, perquè cada vegada que sortim i ens escolten no cent persones, sinó mil o dues mil, o cent mil, l'endemà rebem tantíssimes trucades que no donem a l'abast per atendre totes les propostes o tots els ajuts." Doncs en aquest sentit, d'una altra manera, la seva visibilitat és important, perquè ens fa una mica de pressió, i molt sovint necessitem aquesta pressió.

I res més. Vull recordar les persones que van ser perseguides, que van morir per defensar els valors de la llibertat, de la justícia, de la igualtat i del pluralisme polític. Pensant en elles i pensant en les seves famílies, el que hem de fer és treballar per donar resposta, i resposta positiva, als interrogants i les assignatures pendents que avui tenen.

Permetin-me que avui recordi també un aniversari: aquesta setmana hem commemorat el setanta-cinquè aniversari de la mort de Manuel Carrasco i Formiguera, polític democratacristià, catalanista, que va morir a Burgos, afusellat per la seva ideologia, per les seves creences i per la defensa de les llibertats de Catalunya.

I ja per acabar l'acte, escoltarem una sardana. Vull saludar el president i el vicepresident de la Federació Sardanista de Catalunya, que són aquí. Escoltarem

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

una sardana cantada, molt simbòlica, titulada 'Catalans a l'Alcàrria'. L'autor, Joaquim Soms, recentment traspassat, va escriure aquest himne per als combatents catalans, cosa que li va comportar problemes en acabar la guerra.

Res més. Gràcies per ser avui aquí. Escoltem ara la sardana.